

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2935/05
14.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Звездане Лутовац и Слободана Дражића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужених ББ и ВВ, које заступа БВ, адвокат, ради повраћаја динарске вредности 50.000 ЕУРА, решавајући о ревизији утуженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. бр. 1429/04 од 25.11.2004. године, у седници већа одржаној 14.2.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија друготуженог, изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. бр. 1429/04 од 25.11.2004. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П. бр. 116/04 од 29.4.2004. године у ставу I изреке тужени првог и другог реда су солидарно обавезани да тужиоцу исплате износ од 50.000 ЕУРА у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којој пословне банке откупљују страну ефективну валуту, на дан исплате, са домицилном каматом почев од 02.1.2002. године па до исплате, као и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 134.100,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате, све у року од 15 дана под претњом извршења. У ставу II изреке исте пресуде одбачен је предлог тужиоца за доношење привремене мере, којом би се забранило предаја из судског депозита туженим или њиховим пуномоћницима износа од 17.000 ДМ и располагањем истим до правноснажног окончања овог поступка. У ставу III изреке ове пресуде одбијен је предлог за прекид поступка.

Решавајући о жалби друготуженог изјављеној против те пресуде, Окружни суд у Зрењанину је пресудом Гж. бр. 1429/04 од 25.11.2004. године, у ставу I жалбу делимично усвојио и преиначио одлуку о трошковима парничног поступка утолико што је ову обавезу овог туженог на накнаду парничних трошкова тужиоцу снизио на износ од 94.975,00 динара, док је у ставу II изреке пресуде жалбу друготуженог у преосталом делу одбио и потврдио првостепену пресуду.

Против те пресуде Окружног суда у Зрењанину друготужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио писмени одговор на ревизију.

У ревизији друготужени одређено не указује на битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 385. ст. 1. тач. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити, а по оцени Врховног суда није у проведеном поступку учињена ни битна повреда из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

На утврђено чињенично стање, које у смислу одредбе чл. 385. ст. 3. ЗПП, не може бити предмет испитивања у ревизијском поступку, по оцени Врховног суда правилно је примењено материјално право и тужбени захтев усвојен.

Предмет овог спора је тужбени захтев за повраћај новчаног износа који је тужилац исплатио туженима на дан 02.1.2002. године у вези отмице његових родитеља. Наиме, тужени првог и другог реда су на дан 01.1.2002. године одвели и задржали родитеље тужиоца ГГ и сада пок. ПП, све док им тужилац није исплатио 100.000 ДМ, што одговара вредности 50.000 ЕУРА. С тим у вези, против туженог првог и другог реда вођен је кривични поступак због кривичног дела отмице из чл. 64. ст. 1. КЗ РС, који је правноснажно окончан пресудом којом су тужени оглашени кривим и осуђени на казну затвора. Наведени износ за ослобађање својих родитеља тужилац је исплатио преко сведока ДД.

Код тако утврђеног чињеничног стања, које се према чл. 385. ст. 2. ЗПП ревизијом не може побити, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев, позивом на одредбу чл. 206. ст. 1., 210. ст. 1., 214. и 395. ЗОО. Наиме, тужени су у обавези да тужиоцу врате наведена новчана средства која су од тужиоца прибавили противправно, извршењем кривичног дела отмице, јер би у противном, односно задржавањем тог износа, се противправно обогатили на рачун тужиоца. Као несавесни стицаоци дужни су да на та средства плате и домицилну камату од дана стицања па до исплате. Како су првотужени и друготужени заједно извршили наведено кривично дело, то је

њихова одговорност солидарна сходно одредби чл. 206. ст. 1. ЗОО.

Истицање у ревизији друготуженог да новац није дао тужилац већ његов брат ЋЂ, је у ствари побијање другостепене пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања али се са стих разлога према изричитој одредби чл. 385. ст. 3. ЗПП ревизија не може изјавити.

Са напред изнетих разлога, на основу чл. 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа - судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК